

prima instanță: M. Gavrilița,
instanța de apel: A. Panov, A. Minciuna, M. Moraru

dosarul nr. 2ra-2070/15

Î N C H E I E R E

07 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societatea pe Acțiuni,

în pricina civilă la cerea de chemare în judecată a Companiei Internațională de
Asigurări „Asito” Societatea pe Acțiuni împotriva lui Magari Tudor și Ioxa Lilia cu
privire la încasarea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015, prin care a fost
admis apelul declarat de către Ioxa Lilia, casată hotărârea Judecătoriei Strășeni din 10
decembrie 2012 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 10 octombrie 2011, CIA „Asito” SA a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Magari Tudor cu privire la încasarea prejudiciului material și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 05 aprilie 2011, a avut loc un accident
rutier cu implicarea autovehiculului de model „Opel Astra”, cu n/î ST AJ 331, condus
de Magari Tudor și automobilul de model „BMW X5” cu n/î C NC 393, condus de Ioxa
Lilia.

Menționează că în rezultatul accidentului rutier, automobilul de model „BMW X-
5” cu n/î CNC 393, condus de Ioxa Lilia a fost deteriorat, iar potrivit procesului-verbal
cu privire la contravenție din 05 aprilie 2011, vinovat de producerea accidentului rutier
a fost recunoscut Magari Tudor.

Susține că dat fiind faptul că, la momentul producerii accidentului rutier, Magari
Tudor deținea o poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, compania de
asigurări a achitat despăgubirea de asigurare în sumă de 4 476 lei Liliei Ioxa.

Indică că, ulterior, s-a stabilit că, la momentul producerii accidentului rutier,
Magari Tudor nu deținea un raport de verificare tehnică a automobilului de model „Opel
Astra” cu n/î ST AJ 331, și astfel, în temeiul art. 29 lit. f) al Legii cu privire la
asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule,
compania este în drept să înainteze împotriva lui Magari Tudor o acțiune în ordine de
regres privind încasarea despăgubirii de asigurare achitate Liliei Ioxa.

Solicită încasarea de la Magari Tudor în beneficiul CIA „Asito” SA prejudiciul
material în sumă de 4 476 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 10 octombrie 2012, CIA „Asito” SA a depus o cerere de modificarea cerințelor prin care a solicitat atragerea Liliei Ioxa în proces în calitate copârț.

În motivarea cererii de concretizarea acțiunii a indicat că prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 06 iunie 2012, a fost anulat procesul-verbal întocmit de Poliția Rutieră cu privire la contravenție, fiind încetat procesul contravențional în privința lui Magari Tudor, iar în situația în care au fost anulate actele care au stat la baza deciziei de plată a despăgubirii de asigurare, consideră că Ioxa Lilia urmează să restituie companiei de asigurări, despăgubirea de asigurare primită anterior de către aceasta.

Prin încheierea Judecătorei Strășeni din 10 octombrie 2012, Ioxa Lilia fost atrasă în proces în calitate de copârț.

Solicită încasarea de la Ioxa Lilia în beneficiul CIA „Asito” SA prejudiciul material în sumă de 4 476 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 10 decembrie 2012, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasat de la Ioxa Lilia în beneficiul CIA „Asito” SA prejudiciul material în sumă de 4 476 lei, taxa de stat în sumă de 270 lei și cheltuielile pentru citarea publică în sumă de 40 de lei, iar în total suma de 4 786 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 mai 2015, a fost admis apelul declarat de către Ioxa Lilia, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

În motivarea deciziei instanța de apel a invocat prevederile art. 29 lit. f) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de autovehicule, care indică că asiguratorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor în cazul în care utilizatorul autovehiculului nu dispune de certificat de revizie tehnică la momentul producerii accidentului.

Cu referire la norma citată și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a considerat neîntemeiată soluția primei instanțe cu privire la admiterea acțiunii CIA „Asito” SA împotriva Liliei Ioxa, deoarece, din actele cauzei nu rezultă că la momentul producerii accidentului rutier Lilia Ioxa nu deținea certificat de revizie tehnică, ne fiind anexate careva probe în acest sens, mai mult ca atât, norma citată nu stabilește în mod expres că asiguratorul are dreptul de a înainta o acțiune în ordine de regres doar în privința persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor, și la materialele dosarului nu a fost anexată nici o hotărâre a instanței de judecată, sau agentului constatator, prin care Ioxa Lilia a fost recunoscută vinovată în producerea accidentului rutier produs la data de 05 aprilie 2011, iar argumentele invocate în acest sens de către CIA „Asito” SA au doar un caracter declarativ.

La 23 iunie 2015, CIA „Asito” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestui, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că intimatul a solicitat repunerea în termen a cererii de apel exclusiv în ședința de judecată din 08 aprilie 2015, iar această cerere a fost depusă în ședința de judecată într-un singur exemplar și a fost soluționată imediat, fără a i se acorda posibilitate să se pregătească sau să se expună asupra acesteia, prin urmare, consideră

că cererea de repunere în termen a fost depusă, examinată și admisă cu derogare de la regimul general.

Cu referire la prevederile art. 116 alin.(4) CPC, insistă că înseși cererea de repunere în termen este supusă unui termen propriu, de decădere, iar odată ce intimata nu a solicitat repunerea în termen, înăuntrul termenului de 30 zile de la data când a făcut cunoștință de hotărârea judecătorească, o cerere ulterioară este tardivă.

Consideră că instanța de apel la emiterea hotărârii eronat a concluzionat precum că prin hotărârea asupra cazului de contravenție, Magari Tudor a fost dezvinovățit de comiterea contravenției, iar acea hotărâre nu este opozabilă către intimată, deoarece, ca temei de încasare a despăgubirii de asigurare a fost prezentat procesul-verbal de comitere a contravenției de către Magari Tudor, iar luând în considerație prevederile art. 1389 Cod civil, rezultă că norma legală atunci când dă dreptul la restituirea îmbogățirii neîntemeiate, nu condiționează restituirea de temeiul anulării actului care stă la baza îmbogățirii.

Indică că intimata nu a negat faptul de a fi primiți, ca îmbogățire fără justă cauză, suma de 4 476 lei, astfel, cumulul de circumstanțe denotă că îmbogățirea fără justă cauză a avut loc și acesta îmbogățire a fost realizată anume de Ioxa Lilia, mai mult ca atât, instanța de apel nu a constatat că ultima nu a primit mijloace bănești solicitați spre restituire de companie, deoarece, doar constatarea neprimirii acestor sume de bani ar fi fost temei de răsturnare a concluziilor la care a ajuns prima instanță.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către CIA „Asito” SA este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat CIA „Asito” SA de nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către CIA „Asito” SA asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către CIA „Asito” SA ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva